Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 183/2005**

z dne 12. januarja 2005

o zahtevah glede higiene krme

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 35, 8.2.2005, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M2**	Uredba Komisije (EU) št. 225/2012 z dne 15. marca 2012	L 77	1	16.3.2012

▼B

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 183/2005

z dne 12. januarja 2005

o zahtevah glede higiene krme

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 37(2) in 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju predloga mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Živinoreja ima zelo pomembno vlogo v kmetijskem sektorju Skupnosti. Zadovoljivi rezultati te dejavnosti so v veliki meri odvisni od uporabe varne in kakovostne krme.

(2) Zasledovanje visoke ravni varovanja zdravja ljudi in živali je eden izmed osnovnih ciljev živilske zakonodaje, kakor je določena v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 178/2002 z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([3]). Ta uredba določa tudi druga skupna načela in opredelitve pojmov za nacionalno živilsko zakonodajo in živilsko zakonodajo Skupnosti, vključno s ciljem doseči prosti pretok krme v Skupnosti.

(3) Direktiva Sveta 95/69/ES ([4]) je določila pogoje in podrobne določbe, ki veljajo za nekatere vrste obratov in posrednikov v sektorju za prehrano živali, da bi jim omogočila izvajanje njihovih dejavnosti. Izkušnje so pokazale, da ti pogoji in podrobne določbe predstavljajo trdno osnovo za zagotavljanje varnosti krme. Ta direktiva je tudi določila pogoje za odobritev obratov, ki izdelujejo določene snovi iz Direktive Sveta 82/471/EGS z dne 30. junija 1982 o nekaterih proizvodih, ki se uporabljajo v prehrani živali ([5]).

([1]) UL C 32, 5.2.2004, str. 97.
([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 21. decembra 2004.
([3]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1642/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 4).
([4]) UL L 332, 30.12.1995, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).
([5]) UL L 213, 21.7.1982, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10. 2003, str. 1).

▼B

(4) Direktiva Komisije 98/51/ES z dne 9. julija 1998 o določitvi nekaterih ukrepov za izvajanje Direktive Sveta 95/69/ES o določitvi pogojev in določb za odobritev in registracijo nekaterih obratov in posrednikov, delujočih v sektorju krme za živali ([1]), je določila nekatere ukrepe, vključno z ureditvijo za uvoz iz tretjih držav.

(5) Izkušnje so pokazale tudi, da je nujno zagotoviti, da vse dejavnosti poslovanja s krmo, vključno z ribogojstvom, delujejo v skladu z usklajenimi varnostnimi zahtevami in da je nujno opraviti splošen pregled, da se upošteva potreba po zagotavljanju višje ravni varovanja zdravja ljudi, živali in okolja.

(6) Glavni cilj novih higienskih pravil, ki so določena v tej uredbi, je zagotoviti visoko raven zaščite potrošnikov glede varnosti živil in krme, zlasti ob upoštevanju naslednjih načel:

(a) osnovno odgovornost za varnost krme nosi nosilec dejavnosti poslovanja s krmo;

(b) potrebno je zagotavljati varnost krme skozi celotno živilsko verigo, začenši s primarno pridelavo krme do vključno krmljenja živali za prehrano;

(c) splošno izvajanje postopkov na podlagi načel analize tveganj in kritičnih nadzornih točk (HACCP) skupaj z uporabo dobre higienske prakse, mora okrepiti odgovornost nosilcev dejavnosti poslovanja s krmo;

(d) navodila za dobro prakso so koristen instrument, ki nosilcem dejavnosti poslovanja s krmo pomaga, da na vseh ravneh krmne verige upoštevajo higienska pravila in uporabljajo načela HACCP;

(e) določitev mikrobioloških meril na podlagi znanstvenih meril tveganja;

(f) potrebno je zagotavljati, da uvožena krma dosega vsaj enak standard kakor krma, proizvedena v Skupnosti.

(7) Da bi zagotovili popolno uporabo sistema registracije in odobritve pri vseh nosilcih dejavnosti poslovanja s krmo in posledično zagotovili popolno sledljivost, je smiselno zagotoviti, da pridobivajo in uporabljajo krmo samo iz obratov, ki so registrirani in/ali odobreni v skladu s to uredbo.

(8) Da bi zagotovili varnost krme od, in vključno s primarno pridelavo krme, do vključno njenega dajanja na trg ali izvoza, je potreben celosten pristop. Primarna pridelava krme vključuje proizvode, ki so podvrženi samo preprosti fizični obdelavi, kakor je čiščenje, pakiranje, shranjevanje, naravno sušenje ali siliranje.

([1]) UL L 208, 24.7.1998, str. 43.

▼B

(9) V skladu z načeli sorazmernosti in subsidiarnosti naj se predpisi Skupnosti ne uporabljajo za nekatere primere zasebne domače proizvodnje krme in krmljenje nekaterih živali niti za neposredno oskrbo z majhnimi količinami krme iz primarne pridelave na lokalni ravni niti za trgovino na drobno s hrano za hišne živali.

(10) Tveganja v zvezi s krmo, ki so prisotna na ravni primarne pridelave krme, je treba opredeliti in ustrezno nadzirati, da bi zagotovili izpolnjevanje ciljev te uredbe. Temeljna načela te uredbe se naj zato uporabljajo za kmetije, ki krmo izdelujejo izključno zaradi zahtev lastne proizvodnje, in kmetije, ki krmo dajejo na trg. Upoštevati je treba, da je tveganje manjše, če se krma proizvaja in uporablja za hranjenje živali, ki se uporabljajo samo za domačo porabo, ali za živali, ki se sploh ne uporabljajo za prehrano. Trgovina z majhnimi količinami krmnih proizvodov na lokalni ravni in trgovina na drobno s hrano za hišne živali se v okviru te uredbe obravnavata posebej.

(11) Uporaba načel HACCP za primarno pridelavo krme je srednjeročni cilj evropske zakonodaje o higieni. Toda navodila za dobro prakso bi morala že spodbujati uporabo ustreznih higienskih zahtev.

(12) Varnost krme je odvisna od številnih dejavnikov. Zakonodaja bi morala določati minimalne higienske zahteve. Uradni nadzor naj se uvede za preverjanje, če nosilci dejavnosti poslovanja s krmo te zahteve upoštevajo. Poleg tega naj bi nosilci dejavnosti poslovanja s krmo izvedli ukrepe ali sprejeli postopke za dosego visoke ravni varnosti krme.

(13) Načela HACCP lahko nosilcem dejavnosti poslovanja s krmo pomagajo doseči višji standard varnosti krme. Načela HACCP naj se ne bi obravnavala kot metoda samourejanja in ne nadomestijo uradnega nadzora.

(14) Izvajanje načel HACCP zahteva popolno sodelovanje in predanost zaposlenih pri nosilcih dejavnosti poslovanja s krmo.

(15) Načela HACCP morajo pri proizvodnji krme upoštevati načela iz „Codex Alimentarius“, vendar mora v vseh situacijah omogočiti zadostno fleksibilnost. Za nekatere dejavnosti poslovanja s krmo ni mogoče opredeliti kritičnih kontrolnih točk in v nekaterih primerih lahko dobra praksa nadomesti spremljanje kritičnih kontrolnih točk. Podobno zahteva, da se postavijo „kritične meje“, kakor so opredeljene v „Codex Alimentarius“, ne zahteva pa, da se določi numerična meja v vsakem primeru. Zahteva, da se obdržijo dokumenti, kakor to določa omenjeni „Codex“, mora biti fleksibilna, tako da se izogne nepotrebnemu obremenjevanju zelo majhnih dejavnosti. Treba je zagotoviti, da za posle iz dejavnosti poslovanja s krmo na ravni primarne pridelave krme, vključno s povezanimi posli in mešanjem krme z dodatnimi krmili za izključne potrebe lastnega gospodarstva, ne velja obveznost upoštevanja načel HACCP.

▼B

(16) Fleksibilnost je potrebna tudi za izpolnjevanje potreb dejavnosti poslovanja s krmo, ki se nahajajo v regijah s posebnimi geografskimi omejitvami, ali v zvezi s strukturnimi zahtevami. Vendar taka fleksibilnost ne sme ogrožati higienskih ciljev. Zagotoviti je treba razpravo s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali, če je to ustrezno.

(17) Sistem registracije in odobritve s strani pristojnega organa države članice za vse dejavnosti poslovanja s krmo je primeren, da se zagotovi sledljivost od proizvajalca do končnega uporabnika in olajša izvajanje učinkovitega uradnega nadzora. Pristojni organi držav članic lahko obstoječe sisteme za zbiranje podatkov o dejavnostih poslovanja s krmo uporabi za vzpostavitev in izvajanje sistema, določenega v tej uredbi.

(18) Primerno je, da se za dejavnosti poslovanja s krmo, ki lahko predstavljajo večje tveganje pri proizvajanju krme, ohranja sistem odobritve. Predpisati je treba postopke za razširitev obstoječega področja uporabe sistema odobritve, kakor je opredeljen v Direktivi 95/69/ES.

(19) Za odobritev in registracijo morajo dejavnosti poslovanja s krmo izpolnjevati več pogojev, ki zadevajo njihove posle glede objektov in naprav, opreme, zaposlenih, proizvodnje, kontrole kakovosti, shranjevanja in dokumentacije, da se zagotovijo tako varnost krme kot tudi sledljivost proizvoda. Zagotoviti je treba, da so ti pogoji različni, tako da ustrezajo različnim vrstam dejavnosti poslovanja s krmo. Državam članicam je treba dovoliti, da izdajo pogojno odobritev obratom, če se ob obisku na kraju samem izkaže, da obrat izpolnjuje vse zahteve glede infrastrukture in opreme. Vendar je primerno tudi določiti maksimalen čas za tako pogojno odobritev.

(20) Predpisati je treba začasen preklic, spremembo ali preklic registracije ali odobritve, če obrati spremenijo ali prenehajo opravljati svoje dejavnosti ali ne izpolnjujejo več pogojev, ki se nanašajo na njihovo dejavnost.

(21) Sledljivost krme in sestavin krme skozi celotno krmno verigo je bistven element zagotavljanja varnosti krme. Uredba (ES) št. 178/2002 vsebuje pravila o zagotavljanju sledljivosti krme in sestavin krme ter določa postopek za sprejem pravil za izvajanje, ki veljajo za nekatere sektorje.

(22) Zaporedne krize v sektorju krme so pokazale, da ima lahko neučinkovitost na kateri koli stopnji krmne verige pomembne gospodarske posledice. Zaradi značilnosti proizvodnje krme in kompleksnosti distribucijske verige krme je umik krme s trga težaven. Stroški odpravljanja gospodarske škode pri krmni in živilski verigi se pogosto krijejo iz javnih sredstev. Odpravljanje te gospodarske posledice, tako da bi družba utrpela nizke stroške, bi lahko izboljšali, če bi bil nosilec, čigar dejavnost povzroča gospodarsko škodo v sektorju krme za živali, finančno odgovoren. Vendar bi lahko bila vzpostavitev splošnega obveznega sistema finančne odgovornosti in finančnih garancij, na primer

▼B

z zavarovanjem, ki velja za vse nosilce dejavnosti poslovanja s krmo, neizvedljiva ali neustrezna. Komisija naj bi zato podrobneje preučila to vprašanje ob upoštevanju določb obstoječe zakonodaje glede odgovornosti na drugih področjih in obstoječih sistemov in prakse v državah članicah. V ta namen naj bi Komisija pripravila poročilo skupaj z zakonodajnimi predlogi, kadar je to primerno.

(23) Krma, uvožena v Skupnost, mora izpolnjevati splošne zahteve, določene v Uredbi (ES) št. 178/2002, in uvozne pogoje, opredeljene v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 882/2004, z dne 29. aprila 2004, o uradnem nadzoru za zagotovitev preverjanja skladnosti s predpisi o krmi in živilih, zdravstvenem varstvu živali in dobrega počutja živali ([1]). Da bi se izognili prekinitvi trgovanja, je primerno, da je do zaključka izvedbenih ukrepov uvoz odobren pod pogoji, določenimi v Direktivi 98/51/ES.

(24) Proizvodi Skupnosti, izvoženi v tretje države, morajo izpolnjevati splošne zahteve, določene v Uredbi (ES) št. 178/2002.

(25) Primerno je razširiti obseg uporabe sistema hitrega obveščanja o krmi in živilih, kakor je določen v Uredbi (ES) št. 178/2002, tako da bi vključeval tveganja zdravja živali ali okolja, izhajajoča iz krme, ki se uporablja za živali, ki niso za prehrano.

(26) Zakonodajo Skupnosti o higieni krme mora podpreti znanstveni nasvet. V ta namen se, kadar je to potrebno, posvetuje z Evropsko agencijo za varnost živil.

(27) Da bi upoštevali tehnološki in znanstveni napredek, je treba vzpostaviti tesno in učinkovito sodelovanje med Komisijo in državami članicami v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

(28) Ta uredba upošteva mednarodne obveznosti, določene v Sanitarnem in fitosanitarnem sporazumu STO, in mednarodne standarde za varnost živil, vsebovane v Codexu Alimentariusu.

(29) Države članice naj določijo pravila o sankcijah za kršitve določb te uredbe in zagotovijo njihovo izvajanje. Take sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(30) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([2]).

([1]) UL L 165, 30.4.2004, str. 1 (Popravek: UL L 191, 28.5.2004, str. 1).
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(31) Potrebno je predvideti odlog uporabe uredbe, da bi omogočili prilagoditev tistim dejavnostim poslovanja s krmo, na katere se nanaša uredba.

(32) Zato je treba Direktivi 95/69/ES in 98/51/ES razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa:

(a) splošna pravila o higieni krme;

(b) pogoje in določbe, ki zagotavljajo sledljivost krme;

(c) pogoje in določbe za registracijo in odobritev obratov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za:

(a) dejavnosti nosilcev dejavnosti poslovanja s krmo na vseh stopnjah, od vključno primarne pridelave krme do vključno dajanja krme na trg;

(b) krmljenje živali za prehrano;

(c) uvoz krme iz in izvoz krme v tretje države.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) zasebno domačo proizvodnjo krme;

(i) za živali za prehrano, ki so za zasebno domačo porabo;

in

(ii) za živali, ki niso za prehrano;

(b) krmljenje živali za prehrano, za zasebno domačo porabo ali za dejavnosti iz člena 1(2)(c) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004, o higieni živil ([1]);

(c) krmljenje živali, ki niso za prehrano;

(d) neposredno oskrbo lokalnih kmetij z majhnimi količinami krme iz primarne pridelave na lokalni ravni proizvajalca za uporabo na teh kmetijah;

(e) trgovino na drobno s hrano za hišne živali.

([1]) UL L 139, 30.4.2004, str. 1 (Popravek: UL L 226, 25.6.2004, str. 3).

▼B

3. Države članice lahko določijo pravila in navodila za dejavnosti iz odstavka 2. Taka nacionalna pravila in navodila zagotovijo, da se dosežejo cilji te uredbe.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz Uredbe (ES) št. 178/2002 ob upoštevanju naslednjih posebnih opredelitev pojmov:

(a) „higiena krme“ pomeni ukrepe in pogoje, ki so potrebni za nadzor tveganj in zagotavljanje ustreznosti krme za prehrano živali ob upoštevanju predvidene uporabe;

(b) „nosilec dejavnosti poslovanja s krmo“ je fizična ali pravna oseba, odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev te uredbe pri njeni dejavnosti poslovanja s krmo;

(c) „krmni dodatki“ pomenijo snovi ali mikroorganizme, odobrene v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ([1]);

(d) „obrat“ pomeni katero koli enoto z dejavnostjo poslovanja s krmo;

(e) „pristojni organ“ pomeni organ države članice ali tretje države, določen za izvajanje uradnega nadzora;

(f) „primarna pridelava krme“ pomeni proizvodnjo kmetijskih proizvodov, vključno s pridelavo, žetjem, molžo, gojenjem živali (pred zakolom) ali ribarjenjem za pridobitev izključno proizvodov, ki po žetvi, pobiranju ali ujetju niso podvrženi nobenemu drugemu postopku, razen enostavni fizični obdelavi.

POGLAVJE II

OBVEZNOSTI

Člen 4

Splošne obveznosti

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo zagotovijo, da se vse stopnje pridelave, predelave in distribucije pod njihovim nadzorom izvedejo v skladu z zakonodajo Skupnosti, z njo združljivo nacionalno zakonodajo in dobro prakso. Zlasti zagotavljajo, da so izpolnjene ustrezne higienske zahteve, določene v tej uredbi.

2. Pri krmljenju živali za prehrano kmetje uvedejo ukrepe in sprejmejo postopke, da bi bilo tveganje biološke, kemične in fizične kontaminacije krme, živali in živalskih proizvodov na tako nizki ravni, kot je to še razumno mogoče doseči.

([1]) UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

▼B

Člen 5

Posebne obveznosti

1. Za posle na ravni primarne pridelave krme in naslednje povezane posle:

(a) transport, shranjevanje in ravnanje s primarnimi proizvodi na mestu proizvodnje;

(b) transportne posle za dobavo primarnih proizvodov z mesta proizvodnje v obrat;

(c) mešanje krme za izključne potrebe lastnega gospodarstva brez uporabe dodatkov ali predmešanic dodatkov, razen dodatkov za siliranje,

izpolnjujejo nosilci dejavnosti poslovanja s krmo določbe Priloge I, kadar je to potrebno za posle, ki se izvajajo.

2. Pri poslih, razen tistih iz odstavka 1, vključno z mešanjem krme za izključne potrebe lastnega gospodarstva, pri čemer se uporabljajo dodatki ali predmešanice dodatkov, razen dodatkov za siliranje, nosilci dejavnosti poslovanja s krmo upoštevajo določbe iz Priloge II, kadar je to potrebno za posle, ki se izvajajo.

3. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo:

(a) upoštevajo posebna mikrobiološka merila;

(b) izvajajo ukrepe ali sprejemajo postopke, potrebne za izpolnjevanje posebnih ciljev.

▼M1

Merila in cilje iz točk (a) in (b) opredeli Komisija. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 31(3).

▼B

4. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo lahko uporabijo navodila, določena v poglavju III, da bi lažje izpolnjevali svoje obveznosti iz te uredbe.

5. Kmetje upoštevajo določbe, opredeljene v Prilogi III, kadar krmijo živali za prehrano.

6. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo in kmetje pridobivajo in uporabljajo krmo samo iz obratov, ki so registrirani in/ali odobreni v skladu s to uredbo.

Člen 6

Sistem analize tveganj in kritičnih nadzornih točk (HACCP)

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, ki opravljajo posle, ki niso navedeni v členu 5(1), vzpostavijo, izvedejo in vzdržujejo stalen pisni postopek ali postopke na podlagi načel HACCP.

▼B

2. Načela iz odstavka 1 so naslednja:

(a) ugotoviti vsa tveganja, ki jih je treba preprečiti, odpraviti ali zmanjšati na sprejemljivo raven,

(b) opredeliti kritične kontrolne točke pri koraku ali korakih, ko je nadzor nujen za preprečevanje ali odpravo tveganja ali njegovo zmanjšanje na sprejemljivo raven,

(c) postaviti kritične meje na kritičnih kontrolnih točkah, ki sprejemljivost ločujejo od nesprejemljivosti, kar zadeva preprečevanje, odpravljanje ali zmanjševanje ugotovljenih tveganj,

(d) vzpostaviti in izvajati učinkovite postopke spremljanja na kritičnih kontrolnih točkah,

(e) uvesti korektivne ukrepe, kadar se pri spremljanju pokaže, da neka kritična kontrolna točka ni pod nadzorom,

(f) vzpostaviti postopke, da se preveri, ali so ukrepi, opredeljeni v točkah (a) do (e), popolni in učinkovito delujejo. Postopke preverjanja je treba izvajati redno,

(g) uvesti dokumente in evidenco, sorazmerne z naravo in velikostjo dejavnosti poslovanja s krmo, da bi dokazali učinkovito uporabo ukrepov iz točk (a) do (f).

3. Ob vsaki spremembi proizvoda, postopka ali katere koli faze proizvodnje, predelave, shranjevanja in distribucije nosilci dejavnosti poslovanja s krmo pregledajo svoj postopek in uvedejo potrebne spremembe.

4. Kot del sistema postopkov iz odstavka 1 lahko nosilci dejavnosti poslovanja s krmo uporabljajo navodila za dobro prakso skupaj z navodili o uporabi načel HACCP, oblikovanimi v skladu s členom 20.

5. Ukrepi za lažjo izvedbo tega člena, vključno za majhna podjetja, se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 31(2).

Člen 7

Dokumenti v zvezi s sistemom HACCP

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo:

(a) pristojnemu organu predložijo dokaz o svoji skladnosti s členom 6 v obliki, ki jo zahteva pristojni organ;

(b) zagotovijo, da so vsi dokumenti, ki opisujejo postopke, razvite v skladu s členom 6, vseskozi najnovejši;

2. Pristojni organ upošteva naravo in velikost dejavnosti poslovanja s krmo, ko določa zahteve glede oblike iz odstavka 1(a).

3. Podrobna ureditev za izvajanje tega člena se lahko sprejme v skladu s postopkom iz člena 31(2). Ta ureditev lahko nekaterim nosilcem dejavnosti poslovanja s krmo olajša izvajanje načel HACCP, oblikovanih v skladu s poglavjem III, da bi dosegli skladnost z zahtevami iz člena 6(1).

▼B

Člen 8

Finančne garancije

1. Da bi pripravila učinkovit sistem finančnih garancij za nosilce dejavnosti poslovanja s krmo, Komisija do 8. februarja 2006 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o finančnih garancijah v sektorju krme za živali. Poleg pregleda obstoječih nacionalnih predpisov, sistemov in prakse v zvezi z odgovornostjo v sektorju krme in v povezanih sektorjih, so poročilu, kadar je to primerno, priloženi zakonodajni predlogi za tak možen in izvedljiv sistem garancij na ravni Skupnosti. Te garancije naj bi krile skupne stroške, za katere so lahko nosilci dejavnosti odgovorni in ki so neposredna posledica umika s trga, obdelave in/ali uničenja katere koli krme, živali ali živil, proizvedenih iz njih.

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo so odgovorni za vse kršitve zadevne zakonodaje o varnosti krme in nosilci v smislu člena 5(2) predložijo dokaz, da imajo kot kritje finančne garancije, ki jih zahtevajo zakonodajni ukrepi Skupnosti iz odstavka 1.

Člen 9

Uradni nadzor, priglasitev in registracija

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo sodelujejo s pristojnimi organi v skladu z zadevno zakonodajo Skupnosti in z njo združljivo nacionalno zakonodajo.

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo:

(a) ustreznim pristojnim organom priglasijo vse obrate, ki jih nadzorujejo in ki delujejo v kateri koli fazi proizvodnje, predelave, shranjevanja, prevoza ali distribucije krme v obliki, ki jo zahteva ustrezen organ za registracijo.

(b) pristojnemu organu posredujejo najnovejše informacije o vseh obratih iz točke (a), ki jih nadzorujejo, in mu priglasijo vse pomembne spremembe v dejavnostih in zaprtje obstoječega obrata.

3. Pristojni organ vodi register ali registre obratov.

Člen 10

Odobritev obratov, ki poslujejo s krmo

Nosilci dejavnosti proizvodnje krme zagotovijo, da obrate, ki jih nadzorujejo in ki so zajeti v tej uredbi, odobri pristojni organ, kadar:

(1) ti obrati izvajajo eno izmed naslednjih dejavnosti:

(a) proizvajanje in/ali dajanje na trg krmnih dodatkov, ki so zajeti v Uredbi (ES) št. 1831/2003, ali proizvodov, ki so zajeti v Direktivi 82/471/EGS in omenjeni v poglavju 1 Priloge IV k tej uredbi;

▼B

(b) proizvajanje in/ali dajanje na trg predmešanic, pripravljenih z uporabo krmnih dodatkov iz poglavja 2 Priloge IV k tej uredbi;

(c) proizvajanje krmnih mešanic za dajanje na trg ali proizvajanje za izključne zahteve svojega gospodarstva z uporabo krmnih dodatkov ali predmešanic, ki vsebujejo krmne dodatke iz poglavja 3 Priloge IV k tej uredbi;

(2) je obvezna odobritev v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri je obrat;

ali

▼M1

(3) je obvezna odobritev zaradi uredbe, ki jo sprejme Komisija. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 31(3).

▼B

Člen 11

Zahteve

Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo ne poslujejo brez:

(a) registracije, določene v členu 9;

ali

(b) odobritve, kadar se to zahteva v skladu s členom 10.

Člen 12

Informacije o nacionalnih pravilih o odobritvi

Vsaka država članica, ki zahteva odobritev v skladu s členom 10(2) za nekatere obrate na svojem ozemlju, Komisijo in druge države članice obvesti o ustreznih nacionalnih predpisih.

Člen 13

Odobritev obratov

1. Pristojni organ izda odobritve za obrate, samo če obisk na mestu samem pred začetkom katere koli dejavnosti pokaže, da obrati izpolnjujejo ustrezne zahteve te uredbe.

2. Pristojni organ lahko obratu izda pogojno odobritev, če se ob obisku na mestu samem izkaže, da obrat izpolnjuje vse zahteve glede infrastrukture in opreme. Obratu izda popolno odobritev, če se ob novem obisku na mestu samem v treh mesecih po izdaji pogojne odobritve izkaže, da obrat izpolnjuje druge zahteve iz odstavka 1. Če je prišlo do očitnega napredka, toda obrat še vedno ne izpolnjuje vseh teh zahtev, lahko pristojni organ podaljša pogojno odobritev. Vendar pogojna odobritev ne sme trajati dlje od šestih mesecev.

▼B

Člen 14

Začasen preklic registracije ali odobritve

Pristojni organ začasno prekliče registracijo ali odobritev obrata za eno, več kot eno ali vse njegove dejavnosti, če se izkaže, da obrat ne izpolnjuje več pogojev, ki veljajo za te dejavnosti.

Tak začasen preklic traja, dokler obrat ponovno ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če obrat teh pogojev ne izpolnjuje v enem letu, se uporabi člen 15.

Člen 15

Preklic registracije ali odobritve

Pristojni organ prekliče registracijo ali odobritev obrata za eno ali več njegovih dejavnosti, kadar:

(a) obrat preneha opravljati eno ali več svojih dejavnosti;

(b) se izkaže, da obrat v obdobju enega leta ni izpolnil pogojev, ki veljajo za njegove dejavnosti;

(c) ugotovi resne pomanjkljivosti ali mora večkrat ustaviti proizvodnjo v obratu in nosilec dejavnosti poslovanja s krmo še vedno ne more predložiti ustreznih garancij za prihodnjo proizvodnjo.

Člen 16

Spremembe registracije ali odobritve obrata

Pristojni organ na zahtevo spremeni registracijo ali odobritev obrata, če obrat dokaže sposobnost opravljati dodatne dejavnosti poleg tistih, za katere je bil prvotno registriran ali odobren, ali dejavnosti, ki jih nadomeščajo.

Člen 17

Oprostitev obiskov na mestu samem

1. Države članice so oproščene obveznosti obiskov na mestu samem, določenih v členu 13, pri tistih dejavnostih poslovanja s krmo, katerih dejavnost je omejena na trgovanje in ki ne hranijo proizvodov v svojih prostorih.

2. Taki nosilci dejavnosti poslovanja s krmo pristojnemu organu predložijo izjavo v obliki, ki jo določi pristojni organ, o tem, da je krma, dana na trg, skladna s pogoji te uredbe.

Člen 18

Prehodni ukrepi

1. Obrati in posredniki, odobreni in/ali registrirani v skladu z Direktivo 95/69/ES, lahko nadaljujejo svoje dejavnosti pod pogojem, da najpozneje 1. januarja 2006 to priglasijo pri ustreznem pristojnem organu na območju, kjer so njihovi objekti in naprave.

▼B

2. Obrati in posredniki, ki v skladu z Direktivo 95/69/ES ne potrebujejo ne registracije ne odobritve, pač pa potrebujejo registracijo v skladu s to uredbo, lahko nadaljujejo svoje dejavnosti pod pogojem, da najpozneje 1. januarja 2006 ustreznemu pristojnemu organu na območju, kjer so njihovi objekti in naprave, predložijo vlogo za registracijo.

3. Najpozneje 1. januarja 2008 mora vlagatelj v obliki, ki jo opredeli pristojni organ, izjaviti, da so izpolnjeni pogoji, določeni v tej uredbi.

4. Pristojni organi upoštevajo že obstoječe sisteme za zbiranje podatkov in od priglasitelja ali vlagatelja zahteva, da predloži le tiste dodatne informacije, ki zagotavljajo skladnost s pogoji te uredbe. Zlasti lahko pristojni organ preuči priglasitev v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 852/2004 kot vlogo iz odstavka 2.

Člen 19

Seznam registriranih in odobrenih obratov

1. Za vsako dejavnost pristojni organ na nacionalni seznam ali sezname vnese obrate, ki jih je registriral v skladu s členom 9.

2. Obrati, ki jim je pristojni organ izdal odobritev v skladu s členom 13, se vnesejo na nacionalni seznam pod posamezno identifikacijsko številko.

3. Države članice vzdržujejo in sproti dopolnjujejo vnos obratov na seznam iz odstavkov 1 in 2 v skladu z odločitvami iz členov 14, 15 in 16, da začasno prekličejo, prekličejo ali spremenijo registracijo ali odobritev.

4. Seznam iz odstavka 2 je treba sestaviti v skladu z vzorcem, določenim v poglavju I Priloge V.

5. Identifikacijska številka iz odstavka 2 je v obliki, določeni v poglavju II Priloge V.

6. Komisija tisti del seznamov držav članic, ki vsebuje seznam obratov iz odstavka 2, združi in da na voljo javnosti prvič v novembru 2007 in potem vsako leto, najpozneje do 30. novembra, pri čemer mora zbirni seznam upoštevati spremembe, do katerih je prišlo med letom.

7. Države članice dajo sezname obratov iz odstavka 1 na voljo javnosti.

POGLAVJE III

NAVODILA ZA DOBRO PRAKSO

Člen 20

Razvoj, razširjanje in uporaba navodil

1. Komisija spodbuja razvoj navodil Skupnosti za dobro prakso v sektorju krme za živali in za uporabo načel HACCP v skladu s členom 22.

▼B

Če je potrebno, države članice spodbujajo razvoj nacionalnih navodil v skladu s členom 21.

2. Razširjanje in uporabo nacionalnih navodil in navodil Skupnosti spodbujajo pristojni organi.

3. Kljub temu lahko nosilci dejavnosti poslovanja s krmo ta navodila uporabljajo prostovoljno.

Člen 21

Nacionalna navodila

1. Ko se razvijajo nacionalna navodila za dobro prakso, jih razvijajo in razširjajo sektorji krme za živali:

(a) v posvetu s predstavniki strank, katerih interesi bi lahko bili zelo prizadeti, kakor so pristojni organi in uporabniške skupine;

(b) ob upoštevanju ustreznih kodeksov ravnanja Codexa Alimentariusa;

in

(c) kadar zadevajo primarno pridelavo krme, ob upoštevanju zahtev, določenih v Prilogi I.

2. Države članice ocenijo nacionalna navodila, da bi zagotovile:

(a) da so bila razvita v skladu z odstavkom 1;

(b) da je njihova vsebina izvedljiva za sektorje, na katere se nanašajo;

in

(c) da so primerna kot vodila za skladnost z določbami členov 4, 5 in 6 v zadevnih sektorjih in/ali za zadevno krmo.

3. Države članice nacionalna navodila posredujejo Komisiji.

4. Komisija vzpostavi in sproži registracijski sistem za ta navodila in ga da na voljo državam članicam.

Člen 22

Navodila Skupnosti

1. Preden se razvijejo navodila Skupnosti za dobro prakso za higieno ali uporabo načel HACCP, se Komisija posvetuje z Odborom iz člena 31(1). Cilj tega posveta je preučiti primer teh navodil, njihovo področje uporabe in predmet urejanja.

2. Ko se pripravijo navodila Skupnosti, Komisija zagotovi, da se razvijejo in razširijo:

(a) na osnovi ali s posvetovanjem z ustreznimi predstavniki iz evropskih sektorjev krme za živali in drugimi zainteresiranimi strankami, kakor so skupine potrošnikov;

(b) v sodelovanju s strankami, katerih interesi bi lahko bili zelo prizadeti, vključno s pristojnimi organi.

▼B

3. Navodila Skupnosti se razvijejo in razširjajo, upoštevajoč:

(a) ustrezne kodekse ravnanja Codexa Alimentariusa

in

(b) kadar zadevajo primarno pridelavo krme, zahteve, določene v Prilogi I.

4. Odbor iz člena 31(1) oceni osnutek navodil Skupnosti, da bi zagotovil:

(a) da so bila razvita v skladu z odstavkoma 2 in 3;

(b) da je njihova vsebina izvedljiva povsod v Skupnosti za sektorje, na katere se nanašajo;

in

(c) da so primerna kot vodila za skladnost z določbami členov 4, 5 in 6 v zadevnih sektorjih in/ali za zadevno krmo.

5. Komisija Odbor iz člena 31(1) pozove k periodičnemu pregledu vseh navodil Skupnosti, pripravljenih v skladu s tem členom, v sodelovanju s subjekti, navedenimi v odstavku 2 tega člena. Cilj tega pregleda je zagotoviti, da navodila ostanejo izvedljiva, ter upoštevati tehnološki in znanstveni napredek.

6. Naslovi in sklicevanja navodil Skupnosti, pripravljenih v skladu s tem členom, se objavijo v seriji C Uradnega lista Evropske unije.

POGLAVJE IV

UVOZ IN IZVOZ

Člen 23

Uvoz

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, ki uvažajo iz tretjih držav, zagotovijo, da se uvoz odvija samo v skladu z naslednjimi pogoji:

(a) tretja država kot država odpreme je navedena na seznamu, sestavljenem v skladu s členom 48 Uredbe (ES) št. 882/2004, na katerem so navedene tretje države, iz katerih je uvoz krme dovoljen;

(b) obrat odpreme je naveden na seznamu, ki ga tretja država sestavi in posodablja v skladu s členom 48 Uredbe (ES) št. 882/2004 na katerem so navedeni obrati, iz katerih je uvoz krme dovoljen;

(c) krmo je proizvedel obrat odpreme ali kateri koli drug obrat, ki je naveden na seznamu iz točke (b), ali pa je bila proizvedena v Skupnosti;

in

(d) krma izpolnjuje:

(i) zahteve, določene v tej uredbi in kateri koli drugi zakonodaji Skupnosti, ki določa pravila o krmi;

ali

▼B

(ii) tiste pogoje, ki jih Skupnost priznava vsaj kot enakovredne navedenim zahtevam;

ali

(iii) kadar obstaja poseben sporazum med Skupnostjo in državo izvoznico, zahteve iz tega sporazuma.

2. Vzorec uvoznega potrdila se lahko sprejme v skladu s postopkom iz člena 31(2).

Člen 24

Začasni ukrepi

Z odstopanjem od člena 33 in do sestave seznamov, določenih v členu 23(1)(a) in (b), je uvoz še naprej odobren pod pogoji, določenimi v členu 6 Direktive 98/51/ES.

Člen 25

Izvoz

Krma, vključno s krmo za živali, ki niso za proizvodnjo prehrane, proizvedena v Skupnosti za dajanje na trg v tretjih državah, mora izpolnjevati določbe člena 12 Uredbe (ES) št. 178/2002.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Izvedbeni ukrepi

Izvedbeni ukrepi se lahko sprejmejo po postopku iz člena 31(2).

▼M1

Člen 27

Spremembe prilog I, II, in III

Priloge I, II in III se lahko spremenijo, da se upošteva(-jo):

(a) razvoj kodeksa dobre prakse;

(b) izkušnje, pridobljene pri izvajanju sistemov na podlagi HACCP, v skladu s členom 6;

(c) tehnološki razvoj;

(d) znanstveni nasveti, zlasti nove ocene tveganja;

(e) določitve novih ciljev glede varnosti krme

in

(f) razvoj zahtev, ki se nanašajo na določene dejavnosti.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 31(3).

▼M1

Člen 28

Odstopanja od prilog I, II, in III

Odstopanja od prilog I, II in III lahko zaradi določenih razlogov dovoli Komisija, pod pogojem, da taka odstopanja ne vplivajo na doseganje ciljev te uredbe. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 31(3).

▼B

Člen 29

Sistem hitrega obveščanja

Če določena krma, vključno s krmo za živali, ki niso za proizvodnjo prehrane, predstavlja resno tveganje za zdravje živali ali ljudi oziroma okolje, se smiselno uporablja člen 50 Uredbe (ES) št. 178/2002.

Člen 30

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni za kršitve te uredbe in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o teh določbah najpozneje 8. februarja 2007 nemudoma pa jo tudi obvestijo o vseh morebitnih spremembah teh določb.

Člen 31

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 178/2002 (v nadaljevanju „Odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

▼M1

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 32

Posvetovanja z Evropsko agencijo za varnost hrane

Komisija se posvetuje z Evropsko agencijo za varnost hrane o vseh zadevah v okviru te uredbe, ki bi lahko imele velik vpliv na javno zdravje, še zlasti pa pred predlogom meril ali ciljev v skladu s členom 5(3).

▼B

Člen 33

Razveljavitev

Z učinkom od 1. januarja 2006 se razveljavita naslednji direktivi, brez poseganja v obveznosti držav članic glede končnih rokov za prenos.

(a) Direktiva Sveta 95/69/ES;

(b) Direktiva Komisije 98/51/ES.

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije.*

Uporablja se od 1. januarja 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

PRIMARNA PROIZVODNJA

DEL A

Zahteve za dejavnosti poslovanja s krmo na ravni primarne proizvodnje krme iz člena 5(1)

I. Določbe o higieni

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, ki so odgovorni za primarno proizvodnjo krme, zagotovijo, da je njihovo delovanje upravljano in izvajano na način, ki preprečuje, odpravlja ali kar najbolj zmanjšuje tveganje, ki bi lahko ogrožalo varnost krme.

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo kar najbolj zagotovijo, da se primarni proizvodi proizvajajo, pripravljajo, očistijo, pakirajo, hranijo ali prevažajo pod njihovo odgovornostjo in da so zaščiteni pred kontaminacijo in kvarjenjem.

3. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo izpolnijo obveznosti iz točk 1 in 2 z ravnanjem v skladu z ustreznimi predpisi Skupnosti in nacionalnimi predpisi, ki se nanašajo na nadzor tveganj, vključno z:

   (i) ukrepi za nadzor nevarne kontaminacije, ki bi izvirala iz zraka, zemlje, vode, gnojil, proizvodov za zaščito rastlin, biocidov, veterinarskih zdravil in iz ravnanja z odpadki in odlaganja odpadkov

   in

   (ii) ukrepi, ki se nanašajo na zdravje rastlin in živali ter na okolje, ki vplivajo na varnost krme, vključno s programi za spremljanje in nadzor bolezni živali, in prenašalce bolezni v živalih.

4. Po potrebi nosilci dejavnosti poslovanja s krmo sprejmejo ustrezne ukrepe, ki zlasti vključujejo:

   (a) čiščenje in ustrezno izvedeno dezinfekcijo, če je potrebna po čiščenju, objektov, opreme, vsebnikov, zabojev in vozil, ki se uporabljajo za proizvodnjo, pripravo, razvrščanje, pakiranje, hranjenje in prevoz krme;

   (b) zagotovitev, po potrebi, higienskih pogojev proizvodnje, prevoza in hranjenja ter čistoče krme;

   (c) uporabo čiste vode, potrebne za preprečitev nevarne kontaminacije;

   (d) kar najbolj preprečiti nevarno kontaminacijo, ki bi jo povzročile živali ali škodljivci;

   (e) ločeno in varno ravnanje in shranjevanje odpadkov ter nevarnih snovi zaradi preprečitve nevarne kontaminacije;

   (f) zagotovitev, da embalaža ni vir nevarne kontaminacije krme;

   (g) upoštevanje rezultatov vseh ustreznih analiz, izvedenih na vzorcih, odvzetih iz primarnih proizvodov, ali drugih vzorcih, ki so pomembni za varnost krme.

II. Vodenje evidenc

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo vodijo evidence, ki se nanašajo na ukrepe za nadzor tveganj na ustrezen način in za ustrezno obdobje, sorazmerno z naravo in velikostjo dejavnosti poslovanja s krmo. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo morajo dati ustrezne informacije, vsebovane v teh evidencah, na razpolago pristojnemu organu.

▼B

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo morajo zlasti voditi evidence o:

(a) morebitni uporabi proizvodov za zaščito rastlin in biocidov;

(b) uporabi genetsko spremenjenih semen;

(c) morebitnem pojavu škodljivcev ali bolezni, ki lahko vpliva na varnost primarnih proizvodov;

(d) rezultatih vseh analiz, izvedenih na vzorcih, odvzetih iz primarnih proizvodov, ali drugih vzorcih, odvzetih za diagnostične namene, ki so pomembni za varnost krme.

(e) viru in količini vseh surovin za krmo ter namembnem kraju in količini vse proizvedene krme.

3. Druge osebe, kot so veterinarji, agronomi in kmetijski tehniki, lahko pomagajo nosilcem dejavnosti poslovanja s krmo pri vodenju ustreznih evidenc za aktivnosti, ki jih izvajajo na kmetiji.

DEL B

Priporočila za smernice za dobro prakso

1. Če se sestavijo nacionalne smernice in smernice Skupnosti iz poglavja III te uredbe, te vsebujejo smernice za dobro prakso pri nadzoru tveganj pri primarni proizvodnji krme.

2. Smernice za dobro prakso vključujejo ustrezne informacije o tveganjih, ki nastajajo pri primarni proizvodnji krme, in aktivnostih za nadzor tveganj, vključno z ustreznimi ukrepi, določenimi v zakonodaji Skupnosti in nacionalni zakonodaji ali programih Skupnosti in nacionalnih programih, kot so:

(a) nadzor kontaminacije z mikotoksini, težkimi kovinami in radioaktivnimi materiali;

(b) raba vode, organskih odpadkov in gnojil;

(c) pravilna in ustrezna raba proizvodov za zaščito rastlin in biocidov in njihova sledljivost;

(d) pravilna in ustrezna raba veterinarskih zdravil in krmnih dodatkov in njihova sledljivost;

(e) priprava, hranjenje in sledljivost krmnih materialov;

(f) ustrezno odstranjevanje poginjenih živali, odpadkov in nastilja;

(g) zaščitni ukrepi za preprečitev izbruha nalezljive bolezni, ki se lahko prenaša med živalmi s krmo, in morebitno obveznost o tem obveščati pristojni organ;

(h) postopki, praksa in metode za zagotovitev, da se krma proizvaja, pripravlja, pakira, hrani in prevaža v primernih higienskih pogojih, vključno z učinkovitim čiščenjem in nadzorom škodljivcev;

(i) podrobnosti glede vodenja evidenc.

▼B

PRILOGA II

ZAHTEVE ZA DEJAVNOSTI POSLOVANJA S KRMO, RAZEN TISTIH NA RAVNI PRIMARNE PROIZVODNJE KRME IZ ČLENA 5(1)

▼M2

OPREDELITEV POJMOV

V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „serija“ pomeni določljivo količino krme, ki ima skupne lastnosti, kot so izvor, sorta, vrsta embaliranja, izvajalec embaliranja, pošiljatelj ali oznake, in v primeru proizvodnega postopka enota proizvodnje iz posameznega obrata, ki uporablja enotne proizvodne parametre, ali več takšnih enot, ki se proizvedejo v zaporednem vrstnem redu in skladiščijo skupaj;

(b) p„roizvodi, pridobljeni iz rastlinski olj“, pomenijo kateri koli proizvod iz surovih rastlinskih olj ali rastlinskih olj, pridobljenih z oleokemijsko ali biodizelsko predelavo ali destilacijo, kemijskim ali fizikalnim rafiniranjem, razen rafiniranih olj;

(c) „mešanje maščob“ pomeni mešanje surovih olj, rafiniranih olj, živalskih maščob, odpadnih olj iz živilske industrije in/ali proizvodov, pridobljenih iz njih, za proizvodnjo mešanic olj ali maščob, razen za izključno shranjevanje zaporednih serij.

▼B

PROSTORI IN OPREMA

1. Prostori, oprema, vsebniki, zaboji, vozila, ki se uporabljajo za predelavo in hranjenje krme, in njihova neposredna okolica morajo biti čisti in izvajati je treba učinkovite programe za nadzor škodljivcev.

2. Ureditev, zasnova, konstrukcija in velikost prostorov in opreme:

   (a) omogoča ustrezno čiščenje in/ali dezinfekcijo;

   (b) je taka, da kar najbolj zmanjša tveganje napake in preprečuje kontaminacije, navzkrižne kontaminacije in kakršen koli škodljiv vpliv na varnost in kakovost proizvodov. Stroji, ki prihajajo v stik s krmo, se po morebitnem mokrem čiščenju posušijo.

3. Prostore in opremo, ki se uporablja za mešanje in/ali proizvodnjo, je treba ustrezno in redno pregledovati, v skladu s pisnimi postopki, ki jih predhodno določi proizvajalec.

   (a) Vse tehtnice in merilne naprave, ki se uporabljajo pri proizvodnji krme, morajo biti primerne za nabor tež in prostornin, ki se merijo, njihovo natančnost pa je treba redno preverjati.

   (b) Vsi mešalniki, ki jih uporabljajo proizvajalci krme, morajo ustrezati naboru tež ali prostornin, ki se mešajo, in morajo biti zmožni proizvajati ustrezno homogene mešanice in homogene raztopine. Nosilci dejavnosti morajo dokazati učinkovitost mešalnikov glede homogenosti.

4. Prostori morajo imeti ustrezno naravno in/ali umetno razsvetljavo.

5. Drenažne naprave morajo ustrezati svojemu namenu, biti morajo zasnovane in izgrajene tako, da se izogne tveganju kontaminacije krme.

▼B

6. Voda, uporabljena pri proizvodnji krme, mora biti ustrezne kakovosti za živali, cevi za vodo morajo biti inertne.

7. Odplake, odpadno vodo in deževnico je treba odstraniti na način, ki zagotavlja, da ni nobenega vpliva na opremo ter varnost in kakovost krme. Kvarjenje in prah je treba nadzorovati, da se prepreči invazija škodljivcev.

8. Okna in druge odprtine je treba po potrebi zaščititi pred škodljivci. Vrata morajo biti zatesnjena in neprepustna za škodljivce, ko so zaprta.

9. Po potrebi je treba strope in dvignjene dele zasnovati, zgraditi in končati tako, da se prepreči nabiranje umazanije in zmanjša kondenzacija, rast nezaželenih plesni in odpadanje delov, ki bi lahko vplivali na varnost in kakovost krme.

▼M2

10. V skladu s členom 10(3) se odobrijo obrati, ki izvajajo eno ali več naslednjih dejavnosti za dajanje na trg proizvodov za uporabo v krmi:

(a) predelava surovega rastlinskega olja, razen tistega iz področja uporabe Uredbe (ES) št. 852/2004;

(b) oleokemijska proizvodnja maščobnih kislin;

(c) proizvodnja biodizla;

(d) mešanje maščob.

▼B

OSEBJE

Dejavnosti poslovanja s krmo morajo imeti dovolj ustrezno usposobljenega osebja za proizvodnjo obravnavanih proizvodov. Sestaviti morajo organizacijsko tabelo ter v njej navesti usposobljenost (diplome, poklicne izkušnje) in odgovornost nadzornega osebja. Ta tabela mora biti na voljo pristojnim organom, odgovornim za pregled. Vse osebje mora biti nedvoumno pisno obveščeno o svojih dolžnostih, odgovornostih in pooblastilih, zlasti ob spremembah, in sicer tako, da se doseže zaželena kakovost proizvodov.

PROIZVODNJA

1. Imenovana mora biti usposobljena oseba, odgovorna za proizvodnjo.

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo morajo zagotoviti, da se različne proizvodne stopnje izvajajo skladno s predhodno pisno določenimi postopki in navodili, katerih cilj je opredeliti, preveriti in obvladati kritične točke v proizvodnem procesu.

3. Sprejmejo se potrebni tehnični ali organizacijski ukrepi za zmanjšanje ali preprečevanje navzkrižnih okužb in napak. Za preverjanje med proizvodnjo mora biti na voljo dovolj ustreznih sredstev.

4. Spremljati je treba prisotnost prepovedane krme, nezaželenih snovi in drugih onesnaževalcev v zvezi z zdravjem ljudi ali živali ter vzpostaviti ustrezne strategije nadzora za kar največje zmanjšanje tveganja.

5. Odpadke in materiale, ki niso primerni za krmo, je treba izolirati in identificirati. Vse take materiale, ki vsebujejo nevarne ravni veterinarskih zdravil, onesnaževalcev ali drugih nevarnih snovi, je treba ustrezno odstraniti in se ne smejo uporabiti za krmo.

▼B

6. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev učinkovitega sledenja proizvodov.

▼M2

7. Obrati, ki mešajo maščobe in dajejo na trg proizvode za uporabo v krmi, hranijo vse proizvode za uporabo v krmi fizično ločene od proizvodov za druge namene, razen če ti drugi proizvodi izpolnjujejo:

— zahteve iz te uredbe ali člena 4(2) Uredbe (ES) št. 852/2004 in

— Priloge I k Direktivi 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

8. Proizvodi se jasno označijo, ali so namenjeni za krmo ali druge namene. Če proizvajalec izjavi, da določena serija proizvoda ni namenjena za krmo ali živila, nosilec dejavnosti na nižji stopnji verige ne sme spremeniti te izjave.

▼B

KONTROLA KAKOVOSTI

1. Po potrebi mora biti imenovana usposobljena oseba, odgovorna za kontrolo kakovosti.

2. Dejavnosti poslovanja s krmo morajo imeti kot del sistema za kontrolo kakovosti dostop do laboratorija z ustreznim osebjem in opremo.

3. Sestaviti in izvajati je treba pisni načrt kontrole kakovosti, ki mora vsebovati zlasti preverjanje na kritičnih točkah proizvodnega procesa, postopke jemanja vzorcev in pogostost jemanja vzorcev, načine in pogostost analize, skladnost s specifikacijami – ter ciljni kraj ob neskladnosti – od predelanih materialov do končnih proizvodov.

4. Proizvajalec mora hraniti dokumentacijo, ki se nanaša na surovine uporabljene v končnih proizvodih, za zagotovitev sledljivosti. Ta dokumentacija mora biti na razpolago pristojnemu organu v obdobju, ki ustreza namenu, za katerega so proizvodi dani na trg. Poleg tega je treba odvzeti vzorce sestavin in vsake serije proizvodov, ki so proizvedeni in dani na trg, ali vsakega posebnega dela proizvodnje (pri neprekinjeni proizvodnji) v zadostni količini, z uporabo postopkov, ki jih predhodno določi proizvajalec, in jih hraniti za zagotovitev sledljivosti (v rednih časovnih presledkih pri proizvodnji zgolj za lastne potrebe proizvajalca). Zaradi lažje identifikacije se morajo vzorci zapečatiti in označiti; hraniti se morajo v razmerah, ki preprečujejo kakršne koli nenormalne spremembe v sestavi vzorca ali kakršno koli mešanje. Biti morajo na razpolago pristojnemu organu v obdobju, ki ustreza namenu, za katerega je krma dana na trg. Pri krmi za živali, ki niso za prehrano, mora proizvajalec krme hraniti le vzorce končnih proizvodov.

▼M2

SPREMLJANJE DIOKSINA

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, ki dajejo na trg maščobe, olja ali proizvode, pridobljene iz njih, namenjene za uporabo v krmi, vključno s krmnimi mešanicami, analizirajo navedene proizvode v akreditiranih laboratorijih glede vsote dioksinov in dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 152/2009 ([2]).

([1]) UL L 140, 30.5.2002, str. 10.
([2]) UL L 54, 26.2.2009, str. 1.

▼M2

2. Za dopolnitev sistema na podlagi HACCP, ki ga izvajajo nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, se analize iz točke 1 opravijo na vsaj naslednjem deležu proizvodov:

(a) predelovalci surovih rastlinskih olj:

(i) 100 % serij surovega kokosovega olja se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

(ii) 100 % serij proizvodov, pridobljenih iz rastlinskih olj, razen glicerola, lecitina in gumijev, namenjenih za krmo, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

(b) proizvajalci živalske maščobe:

en reprezentativen vzorec na 2 000 ton živalske maščobe in proizvodov, pridobljenih iz nje, iz kategorije 3, kot so določeni v členu 10 Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(c) nosilci dejavnosti poslovanja z ribjim oljem:

(i) 100 % serij ribjega olja se analizira, če je proizvedeno:

— iz proizvodov, pridobljenih iz surovega ribjega olja, razen rafiniranega ribjega olja,

— v ribogojnicah, ki se ne spremljajo, so nedoločenega izvora ali iz Baltskega morja,

— iz ribiških stranskih proizvodov iz obratov, ki gojijo ribe za prehrano ljudi in jih EU ni odobrila,

— iz sinjega mola ali menhadna;

serija pa lahko zajema največ 1 000 ton ribjega olja;

(ii) 100 % odposlanih serij proizvodov, pridobljenih iz surovega ribjega olja, razen rafiniranega ribjega olja, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

(iii) ena reprezentativna analiza na 2 000 ton se izvede za ribje olje, ki ni zajeto v (i);

(iv) ribje olje, dekontaminirano z uradno odobrenim zdravilom, se analizira v skladu z načeli HACCP iz člena 6;

(d) oleokemijska in biodizelska industrija:

(i) 100 % prejetih serij surovih kokosovih olj in proizvodov, pridobljenih iz rastlinskih olj, razen glicerola, lecitina in gumijev, živalskih maščob, ki niso zajete v (b), ribjega olja, ki ni zajeto v (c), odpadnih olj iz živilske industrije in mešanic maščob, namenjenih za krmo, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

(ii) 100 % serij proizvodov, pridobljenih s predelavo proizvodov iz (i), razen glicerola, lecitina in gumijev, se analizira;

([1]) UL L 300, 14.11.2009, str. 1.

▼M2

(e) obrati za mešanje maščob:

(i) 100 % prejetih serij surovih kokosovih olj in proizvodov, pridobljenih iz rastlinskih olj, razen glicerola, lecitina in gumijev, živalskih maščob, ki niso zajete v (b), ribjega olja, ki ni zajeto v (c), odpadnih olj iz živilske industrije in mešanic maščob, namenjenih z krmo, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

ali

(ii) 100 % serij mešanic maščob, namenjenih za krmo, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo pristojnemu organu poda izjavo, katero možnost je izbral v okviru svoje ocene tveganja;

(f) proizvajalci krmne mešanice za živali za proizvodnjo živil, razen tistih iz (e):

(i) 100 % prejetih serij surovih kokosovih olj in proizvodov, pridobljenih iz rastlinskih olj, razen glicerola, lecitina in gumijev, živalskih maščob, ki niso zajete v (b), ribjega olja, ki ni zajeto v (c), odpadnih olj iz živilske industrije in mešanic maščob, namenjenih z krmo, se analizira. Serija lahko zajema največ 1 000 ton teh proizvodov;

(ii) za proizvedeno krmno mešanico, ki vsebuje proizvode iz (i), se analizira 1 % serij.

3. Če je mogoče dokazati, da je homogena pošiljka večja od največje velikosti serije v skladu s točko 2 in da je bila analizirana na reprezentativen način, se rezultati analize ustrezno odvzetega in zapečatenega vzorca štejejo za sprejemljive.

4. Kadar nosilec dejavnosti poslovanja s krmo dokaže, da je bila serija proizvoda ali vsi sestavni deli serije iz točke 2, ki vstopajo v njegovo dejavnost, že analizirana na zgodnejši stopnji proizvodnje, predelave ali distribucije ali izpolnjuje zahteve iz točke 2. (b) ali (c)(iii), ni dolžan analizirati te serije in jo analizira v skladu s splošnimi načeli na podlagi HACCP iz člena 6.

5. Pri vsaki dostavi proizvodov iz točke 2. (d)(i), (e)(i) in (f)(i) se priloži dokazilo, da so bili ti proizvodi ali vsi njihovi sestavni deli analizirani ali izpolnjujejo zahteve iz točke 2. (b) ali (c)(iii).

6. Če so bile vse prejete serije proizvodov iz točke 2. (d)(i), (e)(i) in (f)(i), ki vstopajo v proizvodni postopek, analizirane v skladu z zahtevami iz te uredbe in če je mogoče dokazati, da se med proizvodnim postopkom, ravnanjem in shranjevanjem ne poveča onesnaženost z dioksinom, nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ni dolžan analizirati končnega proizvoda in ga analizira v skladu s splošnimi načeli HACCP iz člena 6.

7. Kadar nosilec dejavnosti poslovanja s krmo pooblasti laboratorij za izvedbo analize, kot je navedeno v točki 1, naroči laboratoriju, da v primeru, da so mejne vrednosti dioksina iz točk 1 in 2 oddelka V Priloge I k Direktivi 2002/32/ES presežene, rezultat navedene analize sporoči pristojnemu organu.

▼M2

Kadar nosilec dejavnosti poslovanja s krmo za izvedbo analize pooblasti laboratorij, ki se nahaja v drugi državi članici kot nosilec dejavnosti poslovanja s krmo, ki naroča analizo, naroči laboratoriju, naj rezultat sporoči svojemu pristojnemu organu, ki ta rezultat nato sporoči pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nosilec dejavnosti poslovanja s krmo.

Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo obvestijo pristojni organ države članice, v kateri se nahajajo, če pooblastijo laboratorij, ki se nahaja v tretji državi. Predložiti je treba dokazila, da laboratorij analizo izvaja v skladu z Uredbo (ES) št. 152/2009.

8. Zahteve za testiranje na dioksin se pregledajo do 16. marca 2014.

▼B

HRANJENJE IN PREVOZ

1. Predelana krma je ločena od nepredelanih krmnih materialov in dodatkov zaradi preprečitve navzkrižne kontaminacije predelane krme; uporabiti je treba ustrezno embalažo.

2. Krma se hrani in prevaža v ustreznih vsebnikih. Hrani se v prostorih, zasnovanih, prilagojenih in vzdrževanih tako, da so zagotovljene dobre možnosti za hranjenje, do katerih imajo dostop zgolj osebe, ki jih pooblastijo nosilci dejavnosti poslovanja s krmo.

3. Krma se hrani in prevaža na način, da je zlahka določljiva, zaradi preprečitve morebitne zamenjave ali navzkrižne kontaminacije in zaradi preprečitve kvarjenja.

4. Vsebniki in oprema, ki se uporabljajo za prevoz, hranjenje, prenos, ravnanje in tehtanje krme, morajo biti čisti. Uvesti je treba načrte čiščenja in sledi detergentov in dezinfekcijskih sredstev kar najbolj zmanjšati.

5. Kvarjenje je treba kar najbolj zmanjšati in nadzorovati, zato da se zmanjša invazija škodljivcev.

6. Po potrebi je treba temperature vzdrževati na najnižji mogoči ravni, zato da se preprečita kondenzacija in kvarjenje.

▼M2

7. Vsebniki, ki se uporabljajo za hranjenje ali prevoz mešanic maščob, olj rastlinskega izvora ali proizvodov, pridobljenih iz njih, namenjenih za uporabo v krmi, se ne uporabljajo za prevoz ali hranjenje drugih proizvodov, razen če ti proizvodi izpolnjujejo zahteve iz:

— te uredbe ali člena 4(2) Uredbe (ES) št. 852/2004 in

— Priloge I k Direktivi 2002/32/ES.

Ločeni so od katere koli druge pošiljke, kadar obstaja tveganje za onesnaženje.

Kadar ta ločitev ni mogoča, se vsebniki učinkovito očistijo, da se odstranijo vse sledi proizvoda, če so bili navedeni vsebniki uporabljeni za proizvode, ki ne izpolnjujejo zahteve iz:

— te uredbe ali člena 4(2) Uredbe (ES) št. 852/2004 in

— Priloge I k Direktivi 2002/32/ES.

Živalske maščobe kategorije 3, kot so določene v členu 10 Uredbe (ES) št. 1069/2009, namenjene za uporabo v krmi, se hranijo in prevažajo v skladu z navedeno uredbo.

▼B

VODENJE EVIDENC

1. Vsi nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, vključno s tistimi, ki so zgolj trgovci, ne da bi kadar koli imeli proizvode v svojih prostorih, vodijo evidence z ustreznimi podatki o nakupu, proizvodnji in prodaji za učinkovito sledenje od prejema do dostave v končnem namembnem kraju, vključno z izvozom.

2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, razen tistih, ki so zgolj razpečevalci, ne da bi kadar koli imeli proizvode v svojih prostorih, vodijo evidence z naslednjo dokumentacijo:

(a) Dokumentacija o proizvodnem procesu in kontroli.

Dejavnosti poslovanja s krmo morajo imeti dokumentacijski sistem, ki je oblikovan tako, da opredeli kritične točke v proizvodnem procesu, zagotovi njihovo premostitev ter oblikuje in izvaja načrt kontrole kakovosti. Vodijo evidenco rezultatov ustreznih kontrolnih pregledov. Ti dokumenti se vodijo tako, da je mogoče slediti proizvodnemu postopku za vsako distribuirano serijo proizvoda in ugotoviti odgovornost ob pritožbi.

(b) Dokumentacija, ki se nanaša na sledljivost, zlasti:

(i) za krmne dodatke:

— vrsta in količina proizvedenih dodatkov, njihov datum proizvodnje, in kjer to pride v poštev, številka serije ali specifičnega dela proizvodnje, če je ta neprekinjena;

— ime in naslov nosilca, kateremu so bili dodatki dostavljeni, vrsta in količina dostavljenih dodatkov, in kjer je ustrezno, številka serije ali specifičnega dela proizvodnje, če je ta neprekinjena;

(ii) za proizvode, ki jih zajema Direktiva 82/471/EGS:

— vrsta in količina proizvedenih proizvodov, njihovi datumi proizvodnje, in kjer je potrebno, številka serije ali specifičnega dela proizvodnje, če je ta neprekinjena;

— imena in naslovi nosilcev ali uporabnikov (podjetja ali kmetje), katerim so bili ti proizvodi dostavljeni, skupaj s podatki o vrsti in količini dostavljenih proizvodov, in kjer je potrebno, številka serije ali specifičnega dela proizvodnje, če je ta neprekinjena;

(iii) za predmešanice:

— imena in naslovi proizvajalcev ali dobaviteljev dodatkov, vrsta in količina uporabljenih dodatkov, in kjer to pride v poštev, številka serije ali specifičnega dela proizvodnje, če je ta neprekinjena;

— datum proizvodnje predmešanice in, kjer je ustrezno, številka serije;

— ime in naslov nosilca, kateremu je bila predmešanica dostavljena, datum dostave, vrsta in količina dostavljene predmešanice, in kjer to pride v poštev, številka serije.

(iv) za sestavljene krmne mešanice/krmne sestavine:

— imena in naslovi proizvajalcev ali dobaviteljev dodatka/predmešanice, vrsta in količina uporabljene predmešanice in, kjer je ustrezno, številka serije;

▼B

— imena in naslovi dobaviteljev sestavin krme in dopolnilnih krmnih mešanic ter datum dobave;

— vrsta, količina in formulacija sestavljene krmne mešanice;

— narava in količina proizvedenih sestavin krme ali sestavljene krmne mešanice skupaj z datumom proizvodnje ter imenom in naslovom kupca (npr. kmeta, drugega nosilca dejavnosti poslovanja s krmo).

PRITOŽBE IN UMIK PROIZVODOV

1. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo imajo vzpostavljen sistem za registriranje in reševanje pritožb.

2. Če se izkaže za potrebno, vzpostavijo sistem za takojšen umik proizvodov iz distribucijske mreže. V pisnih postopkih določijo ciljni kraj za umaknjene proizvode, in preden taki proizvodi gredo spet v distribucijo, mora biti ponovno ocenjena njihova kakovost.

▼B

PRILOGA III

DOBRA PRAKSA PRI KRMLJENJU ŽIVALI

PAŠA NA PROSTEM

Paša na pašnikih in poljih se opravlja na način, ki kar najbolj zmanjša kontaminacijo hrane živalskega izvora s fizikalnimi, biološkimi ali kemičnimi nevarnostmi.

Kjer je ustrezno, je treba upoštevati ustrezen čas počitka, preden se živini dopusti paša na pašnikih, poljščinah ali ostankih poljščin in med kroženjem paše, zato da se kar najbolj zmanjšajo biološke navzkrižne kontaminacije iz gnoja, če obstaja možnost takega problema, in se zagotovi upoštevanje zadrževalnih obdobij za uporabo kemičnih sredstev v kmetijstvu.

ZAHTEVE ZA HLEV IN OPREMO ZA KRMLJENJE

Živalska proizvodna enota mora biti zasnovana tako, da omogoča ustrezno čiščenje. Živalsko proizvodno enoto in opremo za krmljenje je treba temeljito in redno čistiti zato, da se prepreči nabiranje morebitnih nevarnih snovi. Kemična sredstva, ki se uporabljajo pri čiščenju in saniranju, je treba uporabljati v skladu z navodili in jih shranjevati v oddaljenosti od krme in območij za krmljenje.

Vzpostaviti je treba sistem za nadzorovanje škodljivcev, za nadzor dostopa škodljivcev do živalske proizvodne enote, zato da se kar najbolj zmanjšajo možnosti za kontaminacijo krme in stelje ali živalskih enot.

Objekti in oprema za krmljenje morajo biti čisti. Vzpostaviti je treba sisteme za redno odstranjevanje gnoja, odpadnega materiala in drugih mogočih virov kontaminacije krme.

Krmo in steljo, uporabljeno v živalski proizvodni enoti, je treba pogosto menjavati in se ne sme dopustiti, da plesni.

KRMLJENJE

1. Shranjevanje

Krmo je treba shranjevati ločeno od kemičnih sredstev in drugih proizvodov, ki se ne smejo uporabljati za živalsko krmo. Skladiščna območja in vsebniki morajo biti čisti in suhi, po potrebi se izvedejo ustrezni ukrepi za zatiranje škodljivcev. Skladiščna območja in vsebnike je treba redno čistiti, zato da se prepreči nepotrebna navzkrižna kontaminacija.

Semena je treba pravilno hraniti tako, da niso dosegljiva živalim.

Medicirana krma in nemedicirana krma za različne kategorije ali vrste živali se shranjuje tako, da se zmanjša tveganje krmljenja živali, ki jim taka krma ni namenjena.

2. Distribucija

Sistem distribucije krme na kmetiji mora zagotoviti, da je prava krma poslana na pravo namembno mesto. Med distribucijo in krmljenjem se s krmo ravna na način, ki zagotavlja, da ne pride do kontaminacije iz onesnaženih skladiščnih območij in opreme. Nemedicirana krma se obravnava ločeno od medicirane krme, zato da se prepreči kontaminacija.

Vozila za prevoz krme na kmetiji in oprema za krmljenje se periodično čistijo, zlasti kadar se uporabijo za dostavo in distribucijo medicirane krme.

▼B

KRMA IN VODA

Voda za pitje ali akvakulturo mora biti ustrezne kakovosti za živali. Če obstaja razlog za skrb glede kontaminacije živali ali živalskih proizvodov z vodo, se sprejmejo ukrepi za oceno in kar največje zmanjšanje tega tveganja.

Oprema za krmljenje in napajanje mora biti zasnovana, zgrajena in postavljena tako, da se kontaminacija vode in krme kar najbolj zmanjša. Sistemi za vodo se, če je mogoče, redno čistijo in vzdržujejo.

OSEBJE

Oseba, zadolžena za krmljenje in ravnanje z živalmi, mora imeti zahtevane sposobnosti, znanje in spretnosti.

▼B

PRILOGA IV

POGLAVJE 1

Dodatki, odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003:

— Nutritivni dodatki: vsi dodatki v skupini.

— Zootehnični dodatki: vsi dodatki v skupini.

— Tehnološki dodatki:

dodatki iz Priloge I(1)(b) („antioksidanti“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003: samo tisti z določeno največjo vsebnostjo.

— Sensorični dodatki: dodatki iz Priloge I(2)(a) („barvila“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003: karotenoidi in ksantofili.

Proizvodi, ki jih zajema Direktiva 82/471/EGS:

— Beljakovine, pridobljene iz mikroorganizmov, ki spadajo v skupino bakterij, kvasovk, alg, nižjih gliv: vsi proizvodi v skupini (razen podskupine 1.2.1).

— Stranski proizvodi pri nastajanju aminokislin s fermentacijo: vsi proizvodi v skupini.

POGLAVJE 2

Dodatki, odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003:

— Zootehnični dodatki: dodatki iz Priloge I(4)(d) („drugi zootehnični dodatki“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003:

— Antibiotiki: vsi dodatki.

— Kokcidiostatiki in sredstva proti histamionozi: vsi dodatki.

— Pospeševalci rasti: vsi dodatki.

— Nutritivni dodatki:

— Dodatki iz Priloge I(3)(a) („Vitamini, provitamini in kemijsko natančno definirane snovi s podobnimi učinki“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003: A in D.

— Dodatki iz Priloge I(3)(b) („sestavine elementov v sledovih“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003: Cu in Se.

POGLAVJE 3

Dodatki, odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003:

Zootehnični dodatki: dodatki iz Priloge I(4)(d) („drugi zootehnični dodatki“) k Uredbi (ES) št. 1831/2003

— Antibiotiki: vsi dodatki.

— Kokcidiostatiki in sredstva proti histamionozi: vsi dodatki.

— Pospeševalci rasti: vsi dodatki.

▼B

PRILOGA V

POGLAVJE I

Seznam odobrenih dejavnosti poslovanja s krmo

1	2	3	4	5
Identifikacijska številka	Dejavnost	Ime ali ime podjetja (1)	Naslov (2)	Opombe

(1) Ime ali firma dejavnosti poslovanja s krmo.
(2) Naslov nosilca dejavnosti poslovanja s krmo.

POGLAVJE II

Identifikacijska številka mora biti sestavljena na naslednji način:

1. Znak „α“, če je dejavnost poslovanja s krmo odobrena;

2. Koda ISO države članice ali tretje države, kjer se dejavnost poslovanja s krmo nahaja;

3. Nacionalna matična številka, ki ima največ osem alfa-numeričnih znakov.